

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre XI](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - X \[128-129\] : De Bellerophonte](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - X [128-129] : De Bellerophonte

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[122-123\] : De Bellerophonte](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 04 : De Bellerophonte](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[128-129\] : De Bellerophon](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[128-129\] : De Bellerophon](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)Latin

Paginationp. 1069

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Bellérophon](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 28/04/2023

est, qui ab utrisq; se cum summa laude, omniumq; hominum admiratione explicauerit. Per Vlyssis igitur figmenta, prosperam & aduersam fortunam, difficultates & suauitates vitæ sapienter, & cum quadam animi moderatione perferri oportere significabant.

De Oreste.

Atq; ut omnibus manifestum esset, nihil magis hominum vitam infestare, quàm grauissimorum scelerum cōscientiam, & suppliciorum expectationem, visas fuisse assiduè furias Orestis, quæ armatæ facibus ardentibus illum semper infestarent, memorię prodiderunt. Nihil enim magis molestum est, aut ad perturbandum animum concitarius, quàm recollectio præteritorum scelerum: nihilque contrà magis confert ad quietem & animi tranquillitatem, quàm integritatis & innocentie opinio.

De Chimæra.

Per Chimærae autem fabulam naturam flumium & torrentum præcipuè significauerunt: qui ob imbres hybernos aquarumq; copiam, perpetuo prope violentoq; cursu delabuntur, fiuntque tanquam leones indomiti & effrænes, cum verò proxima quæq; carpant, similes captis habiti sunt: at cū sinuosis & reflexis sæpius alueis ferantur in morem viperarum, dicti sunt extremam partem habere serpentum. Hoc monstrum Bellerophontes Pegaso inuectus intetemit, quia calor Solis per ætatem pluuiarum copiam non ita frequenter cogi patitur, quare torrentes exiccantur.

At Ethicè.

Per hanc eandem fabulam nos aut qui ab ira, omnium monstrorum turpissima, proposita ita turpitudine eius reuocabant, nam furibundos illos facit, qui illo motu animi exagitantur: oculosque rubro colore profundit, quare flammam expirare Chimæra dicta est. nullum est vitium magis vel honori, vel vitæ mortalium, vel facultatibus infestum, quàm ira, quæ omnia vno tempore euertit, nisi ratio illi moderetur. qui sint huic vitio dediti, non minus à nostra consuetudine auertendi sunt ac deuitandi, quàm teterrimi & maximè perniciosi serpentes.

De Bellerophonte.

Finxerunt præterea Bellerophontem humorem esse motu

Solis eleuatum: quoniam aere vi Solis humectato pars leuior sursum elata paulo post deorsum demittitur, atq; cogitur. cuius uero pars subtilior ad ignis regionem feratur, pars illa grauior à Ioue deorsum demittitur, quare à Pegaso deiectus fuit Bellerophon. Alij hoc ad totam elementonũ naturam, circulatẽq; motum generationis transfulerunt.

At Ethicè.

Sapienter esse humanam vitam transigendam demonstrabant: quia neq; aduersis nimis tristari, neq; felicibus rebus nimis gloriari opus est: quibus omnibus adhibenda est animi moderatio, & diuina clementia non minus in prosperis quàm in aduersis imploranda. Qui enim per felicitatem Deum sibi conciliarit, is si quid aduersi postea contingat, eum iam placatum & adiutorem consequetur. At si quis nimium felicitate rerum presentium efferatur, neq; moderatione uiri cognouerit, ille ab omnium scelerum, omnisq; arrogantis vindice Deus de summa felicitate deijcitur.

De Rheæ.

Ad exprimentandam uero terræ naturam, multa fuerunt ab antiquis de Rheæ, deq; eius sacrificiorum ritibus memorie prodita. est autem Rheæ uis terræ, quæ ad rerum generationem pertransit, atq; lora quæ ferri & æris ponderibus rotam pulsabant, hanc uentis, & imbribus, & grandine, & omnibus quæ de cælo decidunt, pulsari significabant. Hæc dicta est in aere perdere, nullamque in partem magis deuergere, quam turris corona insignitam idcirco in curru uelii sinxerunt. Vocata est omnium Deorum mater, quia (ut diximus) omnium corporum naturalium sit sedes & fundamentum, circa quam & ex qua omnis sit animalium generatio, & elementorum fere mutationes, atq; harum mutationum celeritati plurimum cõfert uentorum natura, qui ministri sunt frigoris & caloris: nam omnis uis nature plurimum ab illis adiuuatur.

De Latonæ.

Neq; uero simplex de mundi ortu explicatio per fabulas excogitata est ab antiquis: quippe cum ex informi materia, quam chaos appellabant, natum esse primum Solem ac Lunam crediderint, nam Latonæ dicta est chaos, quod omnia naturalia corpora in ea permista & confusa latuisse credita fuerint. Alij dixerunt Latonam esse terram, cui Iuno obstitit de
parentis